

Írásbeli választ igénylő kérdés

Dr. Szili Katalin

az Országgyűlés elnöke részére.

Helyben

Tisztelt Elnök Asszony!

A Házzsabály 91.§ (2) bekezdése alapján bejelentem, hogy írásbeli választ igénylő *kérdést* kívánok feltenni

Dr. Polt Péter
legfőbb ügyész úrhoz

“Miért huny szemet az ügyészség banktitoksértés gyanújára okot adó jelenségek fölött?”

címmel.

Tisztelt **Legfőbb Ügyész Úr!**

Többen és többször szóvá tették már azt a – véleményem szerint is erősen megkérdőjelezhető – gyakorlatot, hogy az ügyészség nem hajlandó tudomásul venni olyan - egyébként köztudomású, sajtó által is nyilvánosságra hozott - bűncselekmény gyanújára okot adó jelenségeket, amelyek észlelése nyomán hivatalból büntetőeljárást kellene kezdeményeznie. Ezt tapasztalhattuk például a Happy End – Országimázs ügyben, vagy a Kaya Ibrahim és Schlecht Csaba nevével „fémjelzett” ún. cégfantomizálási ügy fejleményei során.

Ez a gyakorlat látszik visszaköszönni az Inter-Európa Bank büntetőjogi védelmet élvező üzleti és banktitkainak kiszivároztatása és nyilvánosságra hozatala kapcsán.

A Magyar Nemzet című napilappal kapcsolatban a különböző büntetőjogilag védett információk jogosulatlan megszerzése és nyilvánosságra hozatala már nem először vetődik fel. Ezen sajtótermék – a Pénzügyi Szervek állami Felügyeletének megindult vizsgálatára hivatkozva - már 2003 júliusától kezdve rendszeresen nyilvánosságra hozott olyan információkat a fenti bankkal kapcsolatban, amelyek véleményem szerint szigorú banktitoknak minősülnek.

Ezzel szinte párhuzamosan az ún. brókerbotrány kivizsgálására kezdeményezett parlamenti vizsgálóbizottság létrehozásának előkészítése során egyes ellenzéki képviselők olyan kérdéseket fogalmaztak meg, amelyek – véleményem szerint - szintén olyan büntetőjogilag védett információk ismeretéről árulkodtak, amelyeknek a hatályos jogszabályok betartása mellett nem lehettek volna birtokában. Mindkét esemény igen nagy publicitást kapott, így

kellő gondosság mellett nem kerülhette el az ügyészség figyelmét. Továbbá remélhetőleg az ügyészség a parlamenti vizsgálóbizottság létrehozatalának fejleményeiről is értesült.

Továbbgondolásra ajánlom Legfőbb Ügyész Úrnak, hogy ezen információk a kiszivárogtatás időpontjában még nem származhattak a csak ez után megindult nyomozás adataiból, de alappal feltételezhető, hogy a – saját üzleti titkait nyilván megőrző – pénzügyintézetől sem. Ezen a nyomon haladva, kizárásos alapon az vetődhet fel, hogy vajon nem az akkor éppen az ügyben vizsgálódó Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete, illetve annak felelős (?) vezetője követett-e el a banktitok, illetve üzleti titok megsértését? A kérdéses újságcikkek mintha erre utalnának.

Kérdezem ezek alapján a Legfőbb Ügyész Urat:

- 1. Miért nem hajlandó tudomásul venni az ügyészség olyan - egyébként köztudomású, sajtó által nyilvánosságra hozott - bűncselekmény gyanújára okot adó jelenségeket, amelyek észlelése nyomán hivatalból büntetőeljárást kellene kezdeményeznie?**
- 2. Nem veti-e fel a fenti esetekben az Inter-Európa Bank, és üzletfelei üzleti titkainak jogosulatlan megszerzése, felhasználása, átadása, illetve nyilvánosságra hozatala a banktitok megsértésének gyanúját?**
- 3. Észlelte-e ezt az ügyészség?**
- 4. Mit tett, vagy tesz az ügyészség az esetleges törvénysértés orvoslása érdekében?**
- 5. Indított-e, vagy indít-e vizsgálatot az ügyészség az ügy kivizsgálására?**
- 6. Vizsgálja-e, és ha igen milyen eredménnyel, hogy kitől származhattak a jogosulatlanul megszerzett, illetve továbbadott, jogilag védett üzleti titkok – különös tekintettel arra, hogy a kérdéses időben még nem folyt nyomozás, csak PSZAF vizsgálat?**
- 7. Mit tesz az ügyészség a banktitok védelme, és a banktitok megsértőinek felelősségre vonása érdekében?**

Budapest, 2003. december 22.

Tisztelettel

Keller László
országgyűlési képviselő (MSZP)